

Panden Catharinastraat gesloopt

De slechte en daardoor gevaarlijke staat van vijf kamerpanden aan de Catharinastraat was voor eigenaar woningstichting Trudo reden om ze te slopen. Inmiddels is de sloop bijna afgerond en richt Trudo zich op de realisatie van de vervangende nieuwbouw. Waar aan het begin van dit jaar de vijf, ruim honderd jaar oude, panden nog deel uitmaakten van het straatbeeld, weliswaar deels verborgen achter bouwhekken en steunbalken, rest sinds deze zomer een grote, lege plek. Alleen de fietsenberging, de nog resterende funderingen en het kleine aparte huisje op de binnenplaats achter de gesloopte panden staan nog overeind. Waar vaststond dat ook de funderingen en fietsenberging zouden verdwijnen, was het voor veel buurtbewoners onduidelijk wat er met dat 'lieve, kleine' huisje zou gebeuren. Zou het gespaard blijven en ingepast worden in het nieuwbouwplan? Of zou het, net als de fietsenberging en funderingen, ook onder de slopershamer vallen?

Navraag bij Trudo heeft duidelijkheid gegeven: ook het kleine huisje gaat tegen de vlakte, laat de woordvoerder van Trudo weten. "Het bestaande huisje op de binnenplaats wordt straks eveneens gesloopt. Het past in de huidige vorm niet in het nieuwbouwplan. Daarin wordt wel, als verwijzing naar het huisje, op ongeveer dezelfde plek een nieuwe, kleine woning gerealiseerd."

De sloop van de fietsenberging, funderingen en het huisje vindt vlak voor wordt gestart met de nieuwbouw. "De komende periode gaan we met onze bouwpartner het (voorlopige) nieuwbouwplan verder uitwerken", aldus de woordvoerder. "Begin 2023 hopen we dan te kunnen beginnen met de realisatie van de nieuwbouw." Trudo denkt ongeveer één jaar nodig te hebben voor de nieuwbouw.

Aanpak verkeersoverlast in De Bergen

In De Bergen is al vele jaren sprake van verkeersoverlast. Met name in het zuidelijke deel van de wijk (gedeelte begrensd door Grote Berg, Wal, Stadhuisplein, Edenstraat, Hoogstraat en de Dommel) is er sprake van verschillende vormen van die overlast zoals hard rijden, parkeren en hinder van en door schoolverkeer. Overlast die wordt vergroot door de diverse ontwikkelingen die in en direct rond de wijk gaande zijn en gevolgen hebben voor de verkeersafwikkeling. Deze overlast is voor de gemeente aanleiding geweest om de verkeersproblematiek in dit gebied integraal te bestuderen en te analyseren. "Daarbij is naar voren gekomen dat aanpak van de verkeerscirculatie in dit gebied kan leiden tot het verminderen van een groot aantal verkeersproblemen", aldus een woordvoerder van de gemeente.

"Het gaat dan om maatregelen die doorgaand verkeer in de buurt weliswaar drastisch kunnen doen afnemen maar tegelijkertijd ook beperkingen met zich meebrengen in de bereikbaarheid van de buurt." De gemeente gaat in overleg met bewoners en ondernemers in de betrokken buurten de mogelijke maatregelen toelichten en bespreken. Tevens worden de problemen, wensen en belangen op het gebied van bereikbaarheid in kaart gebracht om op die manier tot een voorstel te komen om de problematiek en bijhorende overlast aan te pakken.

COVA ART GALLERY NAAR STRIJP-S

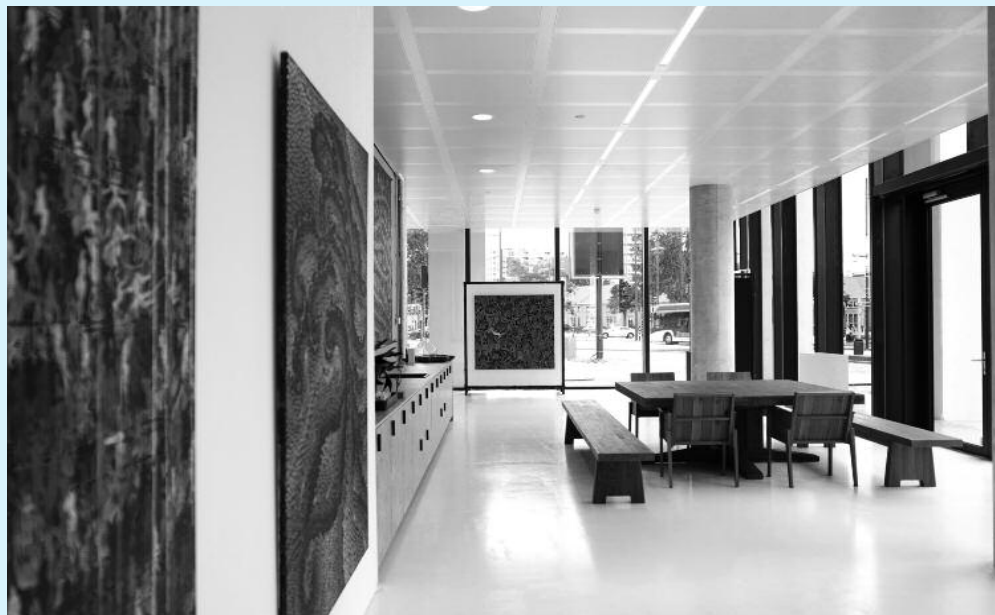
De COVA Art Gallery zet de verhuizing van de Hoogstraat naar de nieuwe galerieruimte aan de Philitelaaan 73 op Striip-S luister bij met de opvallende expositie 'Hunnen' van OTGO oftewel Otgonbayar Ershuu. OTGO werd in 1981 geboren in Ulaanbaatar, hoofdstad van Mongolië.

De expositie is tot en met 10 oktober 2022 te bezoeken in de prachtige, lichte galerie. 'Hunnen is een terugblik op het werk en leven van OTGO gedurende de afgelopen tien jaar. In het persbericht over de 'verhuizingsexpo' schrijft galeriehouder Roy Covallenco: "Vanuit de diepgevoelde overtuiging dat iedereen die het werk van OTGO nog niet kent dit zo snel mogelijk moet leren kennen, heb ik deze expositie samengesteld."

Het werk van OTGO kenmerkt zich door de sterke weergave van individuele elementen: mens, dier en natuur die samengaan in één groot verhaal. Ondanks dat het werk uit losse onderdelen bestaat, ziet het doek er uit als een mooi, harmonieus geheel. Een bijna ondoordringbaar web laat zich zien op het doek; een struikgewas van figuratie en picturale ruimte die de toeschouwer uitnodigt om het schilderij in detail te bestuderen. Het oog kan nauwelijks alles vastleggen wat ontdekt kan worden en steeds lokken nieuwe scènes het oog over het doek. De levendige kleuren en afstand maken de kunstwerken in een oogopslag abstract, waarbij je uiteindelijk in het eindeloze organische geheel wordt gezogen van felgekleurde mensen en dieren, golvend als het deinende gras van de eindeloze Mongoolse vlakten.

Het werk van OTGO vertelt het verhaal van de mens en natuur in eenheid, iets wat de Mongoolse cultuur als geen ander in zich heeft.

De weg die Otgonbayar Ershuu zowel als mens als kunstenaar heeft afgelegd is bijzonder ten noemen. Na zijn opleiding in traditionele Mongoolse schilderkunst te

hebben afgerond, heeft hij geruime tijd van plaats naar plaats gereisd in het uitgestrekte Mongolië. In de plaatsen die hij in deze periode aandeed, werkte hij als schilder en restaurator van historische kunstwerken. De resultaten maakten hem in korte tijd bekend in zijn geboorteland. Onder de locaties die Otgonbayar aandeed in die periode bevonden zich ook boeddhistisch-lamaïstische kloosters. Daar begon hij met zijn onderzoek naar de iconografie en historische technieken van de miniatuurschilderkunst alsook naar de spirituele achtergrond die hiermee sterk is verbonden. OTGO is een culturele ambassadeur van zijn volk in de wereld geworden.

Hij belichaamt een jonge, wereldwijde generatie die de regionale tradities respecteert, maar internationaal opereert. Een combinatie van oosterse en westerse tradities op een zorgvuldige manier samengevoegd.

Voor zijn werk ontving OTGO verschillende prijzen en onderscheidingen. COVA AArt Gallery, Philitelaaan 73, Eindhoven.

Openingstijden: donderdag t/m zondag 12.00 - 17.00.

Meer informatie vindt u op www.covagallery.nl

C O L O F O N

- Tekst: Tom Adriaans, Henk Jan Drenthen
- Redactie: Lucas Nuchelmans, nuchel_01@hotmail.com
- Vormgeving: Henk Jan Drenthen
- Fotografie: Rob Stork
- Drukwerk: PrintPlan
- Oplage: 1400 stuks
- Distributie: Ignace Op de Macks, Kleine Berg 46, (040) 2442550, iodmacks@iae.nl
- Deadline komend nummer: vr. 4 nov.
- Verschijningsdatum: vr. 11 nov.
- Voor verdere informatie en activiteiten kijk op www.stichtingdebergen.nl

Start herinrichting Kleine Berg opnieuw vertraagd

De herinrichting van de Kleine Berg heeft (weer) vertraging opgelopen. Deze heeft te maken met de planning van de werkzaamheden. De gemeente heeft laten weten dat ze de planning eerst in overleg met bewoners en ondernemers wilt afstemmen. Er is echter ook goed nieuws te melden: het definitief ontwerp voor de herinrichting van de straat is inmiddels vastgesteld. De vertraging heeft ook gevolgen voor de eerder genoemde datum waarop de werkzaamheden zouden beginnen. Dat zou begin 2023 zijn maar die datum zal niet worden gehaald. Wijkcoördinator Eric van Doren heeft laten weten dat de nieuwe startdatum voor het werk (in fases) ruim tevoren aan bewoners en ondernemers zal worden meegedeeld.

In het kort nog even het hoe en wat betreffende de herinrichting die al heel lang de wens van bewoners en ondernemers is. De opknabbeurt van de Grote Berg en Kleine Berg sluiten aan bij herinrichting van de gehele Eindhovense binnenstad. De plannen betreffen nieuwe bestrating en wegprofiel, het straatmeubilair (bv banken) en meer groen. In onze wijk is de herinrichting van de Grote Berg inmiddels afgerond. De herinrichting van de Kleine Berg is nodig omdat de huidige inrichting niet meer van

deze tijd is en de straat bovendien toe is aan groot onderhoud. In het nieuwe ontwerp, dat nu dus definitief is, wordt ook veel aandacht besteed aan de verkeersveiligheid en een prettige én groene woon- en verblijfsomgeving.

Hoewel er ook stemmen opgingen om de Kleine Berg autovrij te maken, is dat voorlopig niet aan de orde. Uitgangspunt van het nieuwe ontwerp is een autoluwe inrichting van de straat. Onder meer door meer groen, minder parkeren, meer ruimte voor voetgangers en voor fietsers meer stallingsmogelijkheden. Inmiddels is er op de Kleine Berg een tijdvenster van kracht voor laden en lossen (9.00-12.00 uur) en een maximumsnelheid van 15 km/u voor auto's. Ook snelheidsremmende maatregelen zoals verhoogde kruisingen. Bij de nieuw herinrichting is rekening gehouden met de mogelijkheid om de straat van autoluw naar autoarm om te vormen. Kenmerken van autoarm zijn alleen autoverkeer van en parkeren door bewoners en gebruikers van particuliere parkeerterreinen, geen parkeren op straat, bevoorrading tijdens venstertijden en handhaving door cameratoezicht. Voor een uitgebreid overzicht van de plannen en het ontwerp: <https://www.openeindhoven.nl/de-bergen/herinrichting-kleine-berg>

Westtangent blijft probleemdossier

Door de snelle groei van Eindhoven tussen 1950 en 1970 (de stad kreeg er zo'n 40.000 bewoners bij) én het snel groeiende aantal mensen van buiten de stad die naar Eindhoven kwamen voor hun werk, wilde de gemeente de verkeersdoorstroming verbeteren. Onderdeel van dat plan was het doortrekken van de Fellenoord richting Stratum en de grote uitvalswegen. Het Vonderkwartier was de pineut want er zou dwars door de wijk een vijftien meter brede weg worden aangelegd. Na jaren protesten en (gewonnen) rechtzaken werd het plan afgeblazen. Dat had wel het gevolg dat de Mauritsstraat de belangrijkste doorsteek zou zijn. En nog steeds is. De toenemende verkeersdruk met de slechte luchtkwaliteit is nu nog een probleem. In juli 2021 spraken bewoners met de toenmalige wethouder List over die verkeerssituatie. De problemen werden nog eens bekeken en er werd naar oplossingen gezocht. Gebleken is dat snelheid en intensiteit van het autoverkeer het probleem zijn, net als het oversteken door fietsers en voetgangers. De aanpak van snelheid kan alleen met een aanpassing tot 30 km/u en dat kan pas weer na groot onderhoud aan de wegen. Dat gebeurt niet voor 2025 omdat eerst de verkeersdoorstroming op de Rondweg op orde moet zijn. Daar wordt stapsgewijs aan gewerkt. Er is met de bewoners gewerkt aan de oversteekbaarheid. Er ligt een voorstel om de oversteekplekken te accentueren door ze in groen asfalt te maken. Het beeld van een doorgaande weg wordt daarmee doorbroken. Als alles meezit kan die aanpassing nog dit jaar worden gerealiseerd. Er ligt tevens een voorstel om de fietsstroken breder te maken en de rijstroken smaller. Daarvoor wordt gezocht naar middelen om dat te realiseren.

Mauritsstraat

In De Bergen geboren, getogen en gebleven

Ad Timmers (79) heeft, op vier jaar na, zijn hele leven in De Bergen gewoond. Sterker nog, hij woont sinds 35 jaar in de Prins Hendrikstraat, op een steenworp van de plek waar vroeger zijn geboortehuis heeft gestaan. Een verhaal over een mensenleven in De Bergen.

"Ik woon nu in de Prins Hendrikstraat, bijna op de hoek met de Kleine Berg waar ik op nummer 52 geboren ben in een bovenwoning."

Ad Timmers heeft in die driekwart eeuw De Bergen veel zien veranderen. "In de ongeveer dertig jaar na de oorlog was dit een rustige wijk waar niet zo veel bijzonders gebeurde. De Bergen hoorde eigenlijk nergens bij. Niet bij de binnenstad maar ook niet bij de Schrijversbuurt, Vonderkwartier of Den Elzent. Er woonden hier zowel arbeiders als mensen uit de middenklasse. Mijn vader was

Kuyk zit. Van Kuyk zat eerst schuin aan de overkant. Waar de Hoogstraat overgaat in de Grote Berg."

De Kleine Berg was ook toen een straat met veel winkels. "In de jaren vijftig, zestig zaten alleen op de Kleine Berg al vijf bakkers. En drie slagers."

Ad ging zoals veel kinderen uit de wijk naar de Don Boscoschool (tegenwoordig De Tri-noom). "Na de lagere school ben ik naar de Aloysiusmavo in de Schrijversbuurt gegaan." Er braken op het eind van zijn tienerjaren enkele moeilijke jaren aan voor de jonge bakkerszoon. "Ik ben geboren zonder linkeronderarm en het heeft me veel moeite gekost om die handicap als jong-volwassene een plaats in mijn leven te geven. Ik kreeg op mijn 18e een prothese en vond met steun van anderen in die moeilijke tijd toch mijn

plekje in deze wereld."

Zijn vader had inmiddels, in 1956, bakkerszaak De Groof overgenomen. "Als bakkers-

knecht werd mijn vader met 'je' en 'jij' aangesproken, nadat hij de bakkerij had overgenomen werd dat ineens met 'u'. Als middenstander en goed katholiek kreeg hij van het kerkbestuur van de Catharinakerk het ietwat dwingend aanbod om voortaan een (eigen) kerkbank te pachten. Dat heeft hij geweigerd." Na enig nadenken, bekent hij dat hij zijn vader eigenlijk niet echt kende. "Hij was altijd aan het werk óf sliep als wij uit school thuiskwamen." Met enige trots vertelt hij dat zijn vader Jan in 1965 Nederlands kampioen bakker werd. "Mijn vader was altijd op zoek naar nog meer kwaliteit." In 1966 overleed Ad's vader op 52-jarige leeftijd.

Zelf had Ad geen enkele ambitie om bij zijn vader in de bakkerij te werken en ging bij Philips aan de slag. "Na een paar jaar kwam ik met geelzucht een half jaar thuis te zitten. In mijn vrije tijd tekende en knutselde ik veel en op een gegeven moment hebben mijn ouders aan Karel Vermeeren (bekende Eindhovense kunstenaar die veel voor kunst en creatieve scholing in zijn stad heeft betekend) die klant bij ons was, advies gevraagd. Na het zien van mijn grafische werk regelde Karel dat ik naar de Avond-Academie, onderdeel van de Academie voor Industriële Vormgeving (de huidige Design Academy) kon op de opleiding Vrije Richting. Ik kreeg vier maanden om mezelf te bewijzen. Dat lukte en ik mocht mijn opleiding afmaken." Naast zijn werk op de grafische afdeling van Philips gaf Ad zijn opleiding op de Avond-Academie een vervolg van twee jaar voor het verkrijgen van lesbevoegdheid. Na 25 jaar Philips, net lang genoeg om het 'gouden-Philips-horloge-voor-trouwe-dienst' te krijgen, was Ad begin jaren negentig van de vorige eeuw één van de vele duizenden slachtoffers van Centurion, de grootscheepse reorganisatie bij Philips. "Vervolgens ben ik als coördinator van de Grafische afdeling bij Ergon aan de slag gegaan. Dat heb ik dertien jaar met heel veel plezier gedaan. Na mijn pensioen heb ik voor Vluchtelingenwerk taalcursussen gegeven en asielzoekers met hun gezinnen begeleid bij hun integratie. Ook dat heb ik met veel voldoening gedaan. Een aantal jaren geleden ben ik het om gezondheidsredenen kalmer aan moeten gaan

bakker en werkte bij bakkerij De Groof op de hoek Kleine Berg en Catharinastraat. Op de plaats waar nu sigarenhandel Piet van

doen."

Hij zag De Bergen, zijn Bergen, steeds meer veranderen. Na het overlijden van zijn vader stonden Ad's broer en zijn moeder in de bakkerij. Tot 1976. "Vanwege de gemeentelijke plannen om een deel van De Bergen te vernieuwen, kon mijn moeder de bakkerij verkopen. Dat heeft ze gedaan. Een jaar later is de bakkerij en een groot aantal andere kleine huisjes en winkeltjes gesloopt en vervangen door nieuwbouw. Onder andere door het gebouw waar ik sindsdien woon. In de Prins Hendrikstraat."

De gemeentelijke bouwwoede heeft de wijk in de jaren erna niet echt veel goeds gebracht, vindt Ad. "Op de Kleine Berg kwamen steeds meer cafés. Veel kleine winkeltjes verdwenen en nogal wat kroegen trokken minder fatsoenlijke mensen aan."

Pas een jaar of vijftien geleden veranderde het klimaat in de wijk weer, gaat Ad verder. "Vooral de Kleine Berg bloeide op en er kwamen sjiekere winkels en horeca. Of het uiteindelijk een echte verbetering is, weet ik niet. Ik vind het jammer dat ik al vroeg in de avond deuren en ramen moet sluiten vanwege alle herrie. De terrassen worden steeds groter en voller, steeds meer dure, grote auto's paraderen door de straat en op veel plaatsen overheerst lawaai. Op de Kleine Berg kun je als voetganger eigenlijk alleen nog maar in de ochtenduren rustig en veilig lopen. Jammer. Maar hoe dan ook, De Bergen blijft toch mijn buurtje. Het buurtje waar ik geboren, getogen en gebleven ben."

Verbouwing oude buurtcentrum vordert

De verbouwing van het vroegere buurtcentrum aan de Oranjestraat vordert gestaag. Inmiddels is de 3 tot 4 meter hoge opbouw op het bestaande dak geplaatst en krijg je een aardig beeld hoe het gebouw er in de nabije toekomst uit zal zien. De opbouw was de afgelopen twee jaar één van de belangrijkste bezwaarpunten van omwonenden. Die reageerden lang niet allemaal even enthousiast op het ontwerp. Maar die bezwaarperiode is inmiddels afgesloten en de voltooiing van de verbouwing nadert.

Het ruim honderd jaar oude schoolgebouw krijgt binnenkort voor het eerst een woon-

bestemming. Er komen drie gezinnen uit dezelfde familie wonen. Elk gezin krijgt zijn eigen verdieping.

Heel in het kort nog een beetje historie.

Vanaf de jaren tachtig kreeg het gebouw op de hoek van de Oranjestraat en Anna van Egmondstraat een maatschappelijke bestemming. Een deel van het pand werd verhuurd aan onder meer Vluchtelingenwerk, het andere deel bood plaats aan veelal buurtgerelateerde activiteiten. Een brand én het gemeentelijk onderzoek naar de hoeveelheid beschikbare maatschappelijke vloeroppervlakte in de wijk betekende het begin van het einde. Bij het herstellen van de brandschade bracht de beheerstichting van het gebouw (dat eigendom van de gemeente was) extra faciliteiten aan en werd een nieuwe start gemaakt. Het Buurtcentrum kreeg de toevoeging 'cultureel' en er kwamen exposities, bescheiden culturele festivals zoals Kunstkamers in De Bergen. Maar het mocht niet baten. De gemeente besloot naar aanleiding van het eerdergenoemde onderzoek naar maatschappelijk vloeroppervlak het Buurtcentrum te sluiten en te verkopen.

In 2017 sloot het centrum, in 2019 werd het verkocht. Het later dat jaar gepresenteerde ontwerp voor een ingrijpende verbouwing zorgde voor veel commotie. Zonder resultaat want de verbouwing kon niet worden tegengehouden. Wanneer de oplevering van het pand is gepland, is onduidelijk maar zal naar verwachting in de loop van 2023 zijn.

Voormalig buurtcentrum

Slapen in de open Bergenlucht

De ene bewoner wordt 's nachts wakker omdat achter de tuin enkele Afrikaanse daklozen (illegalen?) onder een afdak de avond en de nacht doorbrengen. Een andere bewoner heeft een lekker broodje gekocht om op het bankje op het Treffinaterrein op te peuzelen. Blijkt zijn plekje bezet te zijn door een slapende dakloze. En weer een andere Bergenbewoner staat in de hal van zijn appartementengebouw ineens tegenover een man die bezig is zijn 'beddegoed' in een plastic tas te proppen na een nachtrust onder de trap. Het zijn voorbeelden van het daklozenprobleem dat steeds groter wordt. Eindhoven heeft al tientallen jaren te maken met dak- en thuislozen. Mensen met drank- of drugsprobleem, vaak in combinatie met psychische problemen. Voor de daklozen uit eigen stad en omgeving troffen de gemeente en enkele organisaties zoals NEOS en het Leger des Heils jaren geleden diverse voorzieningen. Waaronder nachtopvang. Daardoor was de kans om mensen op straat of in portieken te zien slapen niet zo groot. Maar de groep daklozen is niet alleen groter aan het worden, de daklozen komen niet alleen uit eigen stad en land maar steeds meer uit andere landen. Zo heb je een groep Oost-Europese arbeidsmigranten die niet zijn geslaagd en om verschillende redenen niet naar hun vaderland terug kunnen. Maar ook een flinke groep daklozen met een Afrikaanse achtergrond. Bijvoorbeeld uitgeprocedeerde vluchtelingen die de illegaliteit in verkiezen boven de uitzichtloosheid in hun vaderland. Geen inkomen of uitkering, geen onderdak, geen zorgverzekering. Afhankelijk van organisaties, kerkgemeenschappen en particulieren die zich over een aantal van hen ontfermen. Het probleem voor die daklozen is extra groot, omdat zij niet in aanmerking komen voor het maatschappelijke vangnet van organisaties die zich richten op daklozen.

De toename van de groep daklozen is een probleem wat niet zomaar is op te lossen. En zolang dat niet gebeurt, zullen niet-daklozen in toenemende mate geconfronteerd worden met situaties die bij de een boosheid oproept en bij de ander medelijden en mededogen.

Over ruimtelijk ontwikkelen in Eindhoven

Herman Kerkdijk thuis op z'n praatstoel

Kom bij Herman Kerkdijk (68) niet aan met de opmerking dat Eindhoven een saaie stad is, want dan vliegen de tegenargumenten om je oren. Een interessant en soms chargerend gesprek met een stedenbouwkundige en architect in hart en nieren. Over bouwen en ontwikkelen in Eindhoven, de vertrokken stadsarchitect Winy Maas en natuurlijk over zijn vorige maand gepresenteerde boek 'Eindhoven Variomatic. Over ruimtelijk ontwikkelen in deze stad'.

"Eindhoven saai? Hoe kom je erbij. Er gebeuren in Eindhoven al tientallen jaren dingen op stedenbouwkundig gebied die in weinig andere steden in Nederland mogelijk zijn." Die reactie onderstreept hij ook in zijn vorige maand gepresenteerde boek 'Eindhoven Variomatic'. "Bij stedenbouwkunde ben je niet alleen bezig met het neerzetten van allerlei gebouwen op plaatsen waar daar al

dan geen plek voor is. Je zult inderdaad regelmatig moeten slopen om plek te maken. Maar er komt natuurlijk veel meer bij kijken. Niet alleen de functie/bestemming van de nieuwbouw/ontwikkeling maar ook hoe die past in een totaal plaatje en natuurlijk de toekomst."

"Je moet sowieso de stedenbouwkundige historie van Eindhoven in je achterhoofd houden. Tot 1920, toen de 'buren' van het kleine stadje Eindhoven werden 'geannexeerd' en dat kleine stadje ineens qua oppervlakte een grote stad werd. In één dag werd een stadje met een oppervlakte van 65 hectare (ter vergelijking: Strijp-S alleen al is 27 hectare) ineens een stad met een oppervlakte van 70 vierkante kilometer. Op allerlei gebied was er zoveel te doen." Herman geeft als voorbeeld het oude Stadhuis van Eindhoven dat ineens vijf stadsdelen extra moest bedienen. "Logisch dat er al vóór de Tweede

Wereldoorlog (1939) begonnen werd met de voorbereidingen voor de bouw van een nieuw stadhuis. Daar kwam de oorlog tussen natuurlijk maar daarna werd er zo snel mogelijk begonnen met de nieuwbouw. Halverwege de werkzaamheden werden deze stopgezet. Het gebouw had niet genoeg uitstraling vond de gemeente. Het was niet modern genoeg, pastte niet bij het nieuwe, na-oorlogse bouwen."

En wat gebeurde er: het gebouw dat aanvankelijk het nieuwe stadhuis moest worden, werd afgebouwd en ging dienst doen als noodsecretarie terwijl enkele tientallen meters verderop een compleet nieuw stadhuis, mét een bij de stad passende uitstraling, gebouwd. In welke stad zou zo iets mogelijk zijn geweest? Zo zijn er nog meer van die voorbeelden."

Ook het Evoluon, het iconische gebouw dat Eindhoven wereldwijd bekend maakte, is zo'n voorbeeld van niet alleen de ambitie hebben maar het ook gewoon doen. En meer recent de Blob. Iedereen vond het een verschrikkelijk ding dat ook nog eens op een belachelijke plek zou komen. "Eindhoven toonde wel 'ballen' om door te zetten en nu hoor je die negatieve geluiden nauwelijks meer."

Als Herman Kerkdijk eenmaal op zijn praatstoel zit over de ontwikkeling van Eindhoven is hij moeilijk af te remmen. Steeds weer weet hij kritische opmerkingen niet zozeer te weerleggen als wel in het juiste perspectief te plaatsen.

Geboren in 1954 in Hardenberg, toentertijd het einde van de wereld, zegt hij zelf, raakte Herman als kind al gefascineerd door bouwen en bouwwerken. "Toen ik een jaar of acht was, kreeg ik een folder van Faller. Je weet wel dat bedrijf dat huisjes, stationnetjes en andere gebouwen maakte voor onder meer modelspoorbanen. Er ging letterlijk en figuurlijk een wereld voor me open. Al bladerend trok ik door Europa. Wat me toen al intrigeerde was de moderne architectuur. In Nederland waren stations en óf oude óf moderne gebouwen met veel glas in de voorgevels. Vooral in Duitsland gebeurden er op het gebied van architectuur en stadsontwikkeling na de oorlog enorm veel. Het hele land

lag in puin en het enorme tekort aan bouwmaterialen bepaalde voor een groot deel de mogelijkheden tot bouwen. Duitse delegaties kwamen in Eindhoven naar het nieuwe station kijken en het zou één van de voorbeelden worden van de bouw van nieuwe stations. Modern, met uitstraling, verfrissend, ruimtelijk en uiterst functioneel. Nog steeds word ik blij als ik afbeeldingen zie van stations in binnen- en buitenland die eind jaren vijftig, begin jaren zestig zijn gebouwd." Die Faller-folder was als een zaadje dat in zijn tienerjaren langzaam ontkiemde en mede de koers uitzette voor zijn latere werkzame leven.

"Ik ging na de middelbare school naar de MTS. Na twee jaar vercastte ik naar de HTS en weer later naar de TU/e die toen overigens nog Technische Hogeschool Eindhoven heette. Ik heb het geluk én het voorrecht gehad college en begeleiding te krijgen van erkende grootheden als de professoren Apon, Bekaert en Van Zeijl. Die hebben mijn liefde voor stedenbouwkunde en architectuur een grote diepgang gegeven."

Na zijn afstuderen aan de TU/e was hij naast stedenbouwkundige tevens architect. Werkte als zodanig ook (hij ontwierp onder meer het Catharinaplein), doceerde op verschillende Academies van Bouwkunst en op het Berlage Instituut, zat in diverse steden in de Welstandscommissie en is tientallen jaren betrokken geweest bij de ruimtelijke ontwikkeling van de stad Eindhoven.

Nadat Eindhoven die dag in 1920 een grote stad was geworden, in ieder geval qua oppervlakte en inwonersaantal, wachtte er op stedenbouwkundig gebied een gigantische uitdaging. "De schaalvergroting van Eindhoven tussen eind 1800 en nu pakweg 2000 richtte zich (noodgedwongen) op de ruimte naast de oude, historische stadskern. Kijk naar de expansie van Philips. Het oude, eerste Philipsfabriekje schurkte letterlijk tegen de oude kern aan, maar alle uitbreidingen van Philips lagen buiten die stadskern. Dat gold natuurlijk ook voor de andere bedrijven en ook de nieuwe woonwijken. Kortom er was genoeg te doen op stedenbouwkundig gebied. Natuurlijk ook qua infrastructuur." Hij schiet in de lach. "Weet je dat Eindhoven dertig, veertig jaar er over heeft gedaan om de rondweg af te krijgen. En dat er geen

ontwerp bestond van het geheel. Elke keer plakten ze er weer een stukje aan vast totdat de aanleg van de rondweg begin jaren zeventig eindelijk rond was."

Van de hak op de tak gaat het gesprek. Natuurlijk komt ook de recent vertrokken stadsarchitect Winnie Maas ter sprake. "Ik vind het persoonlijk jammer dat hij weg is. Winnie is een man met een tomeloze werkenergie en -mentaliteit. Iemand die buiten de lijntjes durfde te kleuren. Een instelling had die bij Eindhoven pastte. Want Eindhoven is eigenlijk een beetje 'rare' stad. Kijk zo'n maf idee om de Catharinakerk bovenop een honderd meter hoog gebouw te plaatsen. Fantastisch. De oudere generaties reageren grotendeels: zijn ze nou helemaal gek geworden? Hebben ze niet iets beters te doen? Mij gaat het erom dat je zo moet durven denken. Buiten die lijntjes. Vernieuwend, confronterend. Als je jezelf als stad op de kaart wilt zetten, zeker als zelfbenoemd centrum van techniek, design en kennis, dan moet je dat ook uitstralen. Durven uitstralen. Ik vond dat Winnie Maas daar fantastische ideeën bij had. Meestal realistisch, soms wat minder zoals in het geval van de Catharinakerk liften. Door zo te kunnen en durven denken én dat uit te spreken, kom je vaak tot hele mooie andere dingen."

Zijn net uitgegeven boek komt ter sprake. Wat bedoelt hij met de toevoeging 'variomatic' in de titel? "Zoals je weet is de variomatic een traploze transmissie. Je kunt er even hard vooruit als achteruit mee. Dat traploze zie ik ook terug in veel ontwikkelingen in het Eindhoven van na de oorlog. Voorbeeld? De huidige Piazza. Van spoorgebied naar autoboulevard naar voetgangersgebied. Persoonlijk vind ik het 18 septemberplein het mooiste plein van Eindhoven. Ook gezien die transformatie."

Op pagina 22 in zijn boek stelt Herman Kerkdijk de vraag: "Hoe gaat de stad Eindhoven er in de toekomst uitzien"? Dat is de centrale vraag waarop de verschillende visies en plannen die er op dit moment worden gemaakt een antwoord proberen te geven. Hoe simpel de vraag ook lijkt, het gaat om een complexe kwestie. De vraag hangt namelijk nauw samen met de vragen: welke stad willen we zijn en welke stad willen we zien? Vragen over de identiteit van deze stad.

Complex omdat de stad zelf niet spreekt. De aan veranderingen onderhevige kwaliteiten moeten steeds weer opnieuw verteld en opgeschreven. Maar wie schrijft er? Zo veel stemmen van zo veel mensen als teken van het 'verhalend vermogen van de stad'. Toch staat de gemeentelijke organisatie en het bestuur voor de opgave om te ruimtelijke ontwikkeling samen met de stad te organiseren op basis van beleid, visies, plannen, maatschappelijke discussie en politieke besluitvorming.

Bovenstaand geeft aan dat er niet zomaar wat gedaan wordt in Eindhoven op stedenbouwkundig gebied. "Het zijn elke keer weer ingewikkelde uitdagingen waarbij je zoveel belangen en wensen van iedereen moet mee laten wegen. Want we zijn ook bezig om Eindhoven een aantrekkelijke en leefbare stad te maken voor onze kinderen en kleinkinderen."

En dan een beetje chargerend: "Te vaak spelen eigen belangen bij mensen mee bij hun kritiek op bepaalde stedenbouwkundige ontwikkelingen. Dat snap ik helemaal maar ze vergeten te vaak het totaalplaatje te zien. Zich af te vragen wat een bepaalde ontwikkelig betekent voor een wijk of de stad. Dat zie je ook in De Bergen. Ik heb er in mijn Eindhovense studieperiode vier jaar met heel veel plezier gewoond maar ook gemerkt dat ze in te veel gevallen bepaalde stedenbouwkundige ontwikkelingen hebben vertraagd of zelfs voorkomen. Terwijl die mogelijk wel goed zouden zijn geweest voor de wijk of

vervolg op pagina 8

stad. Als ik kijk naar het bouwplan van Meba Verdi tussen de H. Geeststraat en Willemstraat. Een schier eindeloos traject vanwege alle kritiek en bezwaren. Er zijn afspraken over bouwhoogte en dergelijke voor De Bergen, ga dan niet neuzelen over het formaat van voordeuren of iets dergelijks.”

Zo'n twintig jaar gelden was Herman Kerkdijk vanuit de gemeente nauw betrokken bij de herbestemming van het oude schoolgebouw aan de Julianastraat. “Dat was een energievretend proces omdat de hele Bergen zich ermee bemoeide. De een vond dat er gesloopt moest worden, de ander dat er niet in gewoond mocht worden, noem maar op. Zonde van de tijd en energie. Met het uiteindelijke resultaat ben ik tevreden en ik denk veel van de toenmalige bezwaarmakers ook.” Waar het plan Nieuw Bergen de nodige kritiek krijgt omdat het ‘te groot, te hoog en te modern’ voor De Bergen is, is Herman Kerkdijk juist razenthousiast. “Een prachtig

plan met voldoende raakvlakken met de bestaande bebouwing in De Bergen. Persoonlijk vind ik het alleen jammer dat de GGD-garage is moeten verdwijnen. Ik vind dat er in De Bergen nog voldoende mogelijkheden zijn om er fraaie dingen te realiseren.

Waarom zet je niet iets moois neer op die lelijke parkeerplaats op de Rungraaf. Kijk, het is een prima zaak dat mensen een flinke vinger aan de pols houden bij nieuwe ontwikkelingen, dat ze hun kritiek en bezwaren kenbaar maken, maar nogmaals het zou fijn zijn én goed voor de stad als de mensen het grote plaatje ook proberen te zien. En durven te vernieuwen. Kortom om mee te bouwen aan het Eindhoven van de toekomst.”

Arabidopsis Symphony, oftewel het verborgen leven van een doodgewone plant

Tijdens de DDW en de maanden erna kun je op het Wilhelminaplein met de Arabidopsis Symphony kennismaken met een op het eerste gezicht onopvallend plantje.

Met de Arabidopsis Thaliana.

Niet zo maar een 'meet and greet' maar een kennismaking met het verborgen leven van dit plantje waarin meergebeurt dan je denkt.

De 'Arabidopsis Symphony' gebruikt augmented reality, muziek en lokale real-time data om de onzichtbare processen van een plant te vertalen naar een immersieve (onderdompelende) ervaring die continu verandert. Smartphone met internetverbinding vereist, koptelefoon aanbevolen.

De labrat onder de planten.

Laat je verrassen en ontdek de levendige innerlijke wereld van de 'Arabidopsis Thaliana'. Een opvallend plantje dat over de hele wereld voorkomt, maar zich op elke locatie anders ontwikkelt door lokale omstandigheden zoals het klimaat, het weer en de bodem. Door middel van complexe aanpassingen in genen en hormonen reageert de Arabidopsis Thaliana direct op veranderingen in haar omgeving (dag of nacht, regen of zonneschijn). Om deze reden is het de 'labrat' (laboratoriumrat) onder planten geworden.

Vanuit het perspectief van de plant

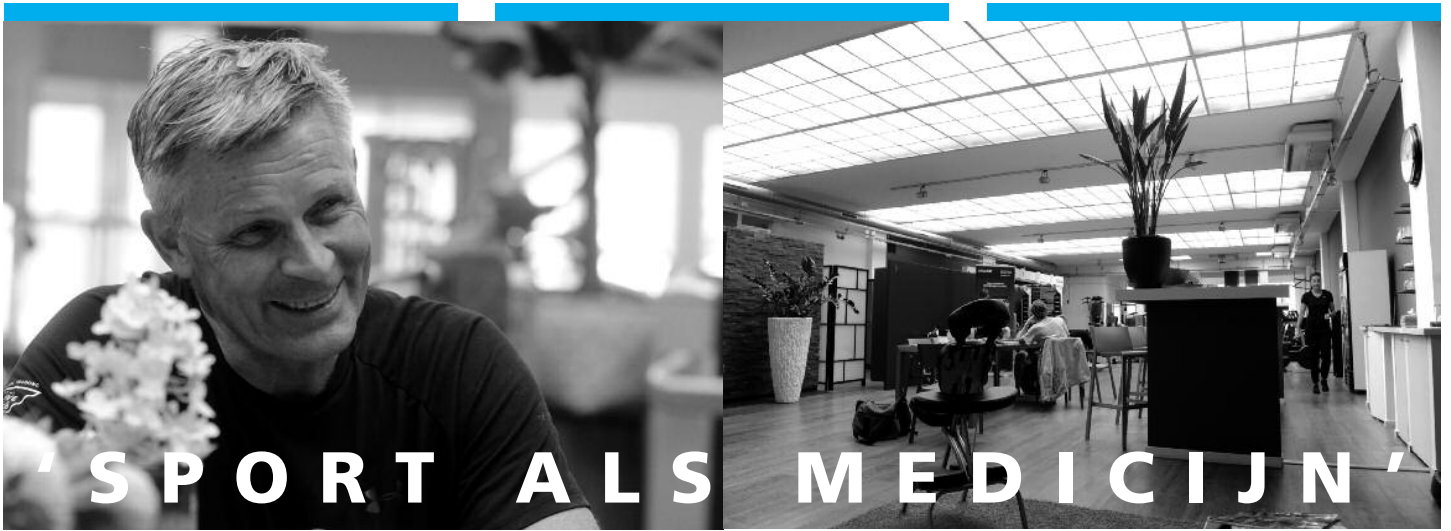
In Arabidopsis Symphony worden deze onzichtbare groeiprocessen vertaald naar een bijzondere ervaring die laat zien dat planten en mensen meer overeenkomsten hebben dan velen denken, we zijn tenslotte allemaal onderdeel van hetzelfde systeem. De installatie is gebaseerd op real-time, lokaal verzamelde data die vertaald wordt naar augmented reality en muziek. Loop door een veld van menshoge planten en ervaar - in zowel beeld als geluid - hoe echte omgevingsfactoren direct invloed hebben op hun groei. Bezoek je de installatie op een zonnige ochtend of een miezerige middag? De ervaring is altijd en overal uniek. Kom de volgende dag terug en ontdek een nieuwe compositie.

Innerlijke wereld

De grondslag van Arabidopsis Symphony ligt in uitvoerig wetenschappelijk onderzoek door Sander van der Krol (Wageningen Universiteit), die nauwkeurig alles registreert wat er gebeurt in zijn Arabidopsis Thaliana-planten. Sander verzamelt deze gegevens in ingewikkelde Excel-sheets die alleen collega-plantenfysiologen begrijpen. Dankzij de samenwerking met Phillip Studios kan iedereen zich nu onderdompelen in de innerlijke wereld van planten.

Omdat dankzij Eindhoven Design District de Arabidopsis Symphony na de DDW nog tot 11 februari 2023 blijft, betekent dat volop kansen zijn om de installatie onder verschillende omstandigheden te ervaren.

De Active Club aan de Kleine Berg 12 biedt veel activiteiten voor een gezond leven. Personal fitness, lifestyle en fysiotherapie. De Active Club zit sinds tien jaar in De Bergen. Tijd voor een nadere kennismaking.

“Voordat we naar deze locatie in De Bergen verhuisden, zaten we in hotel Pullman Eindhoven Cocagne aan de Vestdijk”, blikt eigenaar Jonas Willinge Gratama (58) terug.

“Ik had in het hotel mijn eigen praktijk en fitnessruimte. Van die laatste konden hotelgasten gratis gebruikmaken. Maar na twintig jaar werd die tweeledigheid te veel, ging ten koste van mijn eigen praktijk. Daarom ben ik verhuisd naar De Bergen en kan ik me alleen op mijn eigen praktijk en cliënten te richten. En dat bevalt me prima.”

Naast Eindhoven is er ook in Amsterdam een vestiging van de Active Club.

Achter alles wat ze doen bij de Active Club zit een filosofie. “Als fysiotherapeut ben je niet alleen bezig met het oplossen van fysieke problemen maar ook met het opbouwen van een gezonde basis. Als je fit bent, heb je minder kans op fysieke problemen. En als je je fit en fijn voelt, heeft dat ook mentaal een positieve invloed.”

Volgens Jonas wordt in de gezondheidszorg te vaak alleen probleem-oplossend gedacht. “Hoofdpijn? Pijn in je rug? Stramme spieren? Gewrichtspijn? We krijgen een pilletje om het ongemak naar de achtergrond te dringen. Een moment-oplossing. Wij doen er hier alles aan om die ongemakken juist zoveel mogelijk te voorkomen. Oftewel ‘sport als medicijn’. Sport die natuurlijk is afgestemd op de mogelijkheden van de cliënt. Een tachtigjarige kan uiteraard niet hetzelfde programma volgen als een twintigjarige.”

Naast fysiotherapie biedt de Active Club nog meer. Fitness bijvoorbeeld. “Jong en oud

kunnen hier onder deskundige begeleiding bezig zijn met fit worden en blijven. We zijn geen echte sportschool waar spierballen worden gekweekt, we willen meer zijn. Veel mensen zijn ‘stijf’ van zichzelf. Door met oefeningen hun lichaam soepeler, leniger te maken, kunnen ze veel ongemak voorkomen. Soepelere spieren betekenen minder kans op spierblessures en overbelasting van je gewrichten en andere verbindingen. Je belastbaarheid wordt immers groter. Het zijn allemaal elementen die bijdragen dat je beter in je vel zit, minder snel ziek wordt én je dus mentaal beter voelt.”

En daar zijn volgens Jonas geen uren arbeid voor nodig. “Driemaal een half uur per week trainen met verhoogde hartslag (basisregel daarbij is hartslag van 190 min je leeftijd) is daar al voldoende voor. In combinatie met gezonde voeding.”

De in Zwolle geboren en getogen Jonas Willinge Gratama wilde na zijn eindexamen medicijnen gaan studeren. “Ik wilde orthopeed worden. Helaas ben ik voor die studie vier keer uitgeloot. Na de eerste keer ben ik in Utrecht begonnen met de opleiding fysiotherapie.” Na nog eens drie maal uitgeloot te zijn, stalde hij zijn orthopeed-ambitie en ging aan de slag als fysiotherapeut. “In een revalidatiecentrum. De vele ervaring van daar benut ik nog steeds.”

Hij verhuisde naar Amsterdam om daar een eigen praktijk te beginnen. “Ik slaagde erin praktijkruimte te huren in het Victoriahotel, pal tegenover het Centraal Station. Door met de hotelhouder af te spreken dat zijn hotelgasten gratis van mijn faciliteiten gebruik konden maken, was de huur betaalbaar.” De liefde voerde hem ruim dertig jaar geleden naar Brabant. “Geen moment spijt van gehad en weinig problemen om te aarden.

Het leven hier verschilt amper met het leven dat ik kende toen ik in Zwolle woonde.”

Het lukte hem begin jaren negentig om met eenzelfde overeenkomst als eerder in Amsterdam praktijkruimte te regelen in hotel Pulmann Eindhoven Cocagne. “Mijn eigen praktijkruimte gratis beschikbaar stellen aan hotelgasten tegen een lagere huur.”

De Active Club zou twintig jaar aan de Vestdijk zitten. “Maar op den duur was de combinatie niet meer te combineren. Ik was teveel tijd en plek kwijt aan hotelgasten wat ten koste ging van mijn eigen praktijk. Tijd dus om iets anders te bedenken.” Zijn oog viel op een prachtige ruimte op de eerste verdieping van het pand aan de Kleine Berg 12. “Ideaal, ruim, licht, goed bereikbaar. En in een dynamische buurt. Ik denk ook dat we iets toevoegen aan de diversiteit én de gezondheid van de wijk.”

Terug naar ‘sport als medicijn’. “De band tussen de persoonlijke begeleider (in vakjargon personal coach) en de cliënt is belangrijk. Er moet een klik zijn. We zijn geen drill-sergeanten, de mensen moeten met plezier hier komen. Of ze nu komen revalideren na een operatie of ongeval, gewoon komen fitnessen of doelbewust met hun gezondheid bezig zijn.”

Hij schat dat ongeveer de helft van zijn cliënten uit De Bergen en directe omgeving komt. “Een flink deel van mijn cliënten is de dertig gepasseerd. Ik heb zelfs cliënten van over de negentig.” Voor met name de 55-plussers is het regelmatige bezoek aan de Active Club ook een sociaal moment. “Ze trainen dan individueel of in kleine groepjes en na afloop genieten ze aan de grote tafel samen van een kop koffie of thee of een gezond sapje.” Belangstellenden kunnen gratis een proefles volgen bij de Active Club. Voor meer info: www.activeclub.nl.

Kazerne...tien jaar later

Onder de naam Kazerne & Loods presenteerden Bergenbewoners Annemoon Geurts en Koen Rijnbeek onlangs hun ambitieuze plannen voor een nieuwe invulling van het Klein Paradijs. In het complex op de hoek Grote Berg en Paradijslaan willen ze een 'internationaal podium voor de creatieve industrie in designstad Eindhoven' realiseren.

"We hebben het idee al een aantal jaren geleden bij de gemeente neergelegd", vertelt ontwerper en kunstenaar Annemoon Geurts van ontwerp bureau Moon/en/co aan de Luciferstraat. "We hadden alleen het concept, geen fondsen, laat staan een plek voor onze plannen. De gemeente wees ons toen op een locatie: de voormalige marechausseekazerne en de aangrenzende gemeenteloods op de hoek Grote Berg en Paradijslaan.

In april dit jaar (2012) is de gemeente op hoofdlijnen akkoord gegaan zodat we kunnen starten met het zoeken naar financiering voor de restauratie van het complex. Tot dat moment zijn we bewust niet naar buiten getreden met onze plannen om te voorkomen dat we ze steeds weer moeten bijstellen naar buiten toe. Zoiets komt niet goed over. Het zorgt al snel voor een stempel van 'oh, dat plan wat maar niet van de grond komt'. Nu we zekerheid hebben over deze fantastische locatie, kunnen we de volgende stappen zetten."

Strijp-5 geen optie

Ze zijn razend enthousiast over de beschikbare plek. "Daar moeten meer enthousiastelingen voor te vinden zijn, dachten wij meteen. Mensen en bedrijven die het unieke erfgoed willen behouden en openstellen zodat de hele stad ervan kan genieten. Daarnaast wilden we perse in de Eindhovense binnenstad zitten", aldus musicus Koen Rijnbeek. De geboren en getogen Eindhovenaar is mede-initiatiefnemer. "Strijp-5 is geen optie voor ons omdat we vinden dat Kazerne & Loods in het centrum behoort te zitten zodat ook 'creatief kapitaal' voor de binnenstad blijft behouden. Op zich gebeuren er fantastische dingen op Strijp-5 maar als Bergenbewoners vinden we gewoon dat Kazerne & Loods in het centrum thuis hoort."

In het Bergen Bulletin van september 2012 kunt u het hele verhaal nog eens rustig doorlezen. Het archief is te vinden op www.stichtingdebergen.nl.

EXPOSITIE 'MUZIKAAL EINDHOVEN'

De expositie 'Muzikaal Eindhoven' van Eindhoven in Beeld (EiB) vertelt de geschiedenis van het muziekleven in Eindhoven. In woord, beeld en natuurlijk muziek. De expositie opent zondag 11 september om 13.00 uur in het Erfgoedhuis aan de Gasfabriek 4.

Aan 'Muzikaal Eindhoven' hebben vrijwilligers van EiB twee jaar gewerkt, samen met talloze Eindhovense muziekliefhebbers en tientallen lokale muziekgezelschappen zoals koren, harmonieën, symfonieorkesten én ook amateurgezelschappen o.l.v. een dirigent. De expositie toont de grote variëteit op muziekgebied in onze stad. Liefst 35 Eindhovense muziekgezelschappen reageerden enthousiast op de EiB-uitnodiging om mee te werken aan deze expositie en leverden veel interessant en uniek materiaal.

Aan de hand van verschillende thema's wordt het muziekleven in Eindhoven in beeld gebracht: van ontwikkelingen uit het vroege begin tot nu, de rol van muziek(gezelschappen) bij belangrijke gebeurtenissen, bijzondere tradities (carnaval), muziekgebouwen en -locaties, opvallende prestaties tot de wijze waarop muziekgezelschappen zich presenteren.

Bijzonder aan deze expositie is dat bezoekers ook de mogelijkheid

wordt geboden om muziekopnames van alle deelnemende gezelschappen te bekijken én te horen. Van klassieke kamerkoren tot het Lampegats Gemengd Mannenkoor en van kleine en speelse tot grote en imposante gezelschappen. Deze opnames zijn te bekijken via www.muziek.eindhoveninbeeld-expo.nl.

Een deel van de expositie kreeg een plek bij de viering van 30 jaar Muziekgebouw met historische beeld- en geluidsopnames. De opening van de expositie op 11 september zal een presentatie zijn waarin de samenwerking tussen de EiB-vrijwilligers en het muziekleven van Eindhoven een plek krijgt. We hebben een bijzonder jeugdgezelschap, de GitaarBend(e), bereid gevonden om deze opening muzikaal op te luisteren. De GitaarBend(e) bestaat uit gitaristen tussen de 10 en 25 jaar en is inmiddels zowel lokaal als nationaal bekend. Raven Christ brengt een ode aan het Fanfarecorps. Daarna zal de openingshandeling gebeuren door Wim Claasen, coördinator van het expoteam die zich afgelopen jaren enorm heeft ingespannen voor dit project.

De expositie "Eindhoven 1920-2020" van Eindhoven in Beeld is gratis te bezoeken op werkdagen van 11.00 tot 16.00 uur. Het Erfgoedhuis is rolstoeltoegankelijk en ook geschikt voor de ontvangst van groepen. Voor grote groepen geldt: eerst even bellen met 040 2116072 tijdens openingstijden. Voor meer informatie: www.eindhoveninbeeld.com.

• STRIPS • GAMES • MANGA •

SPECIALZAAK

Kleine Berg 33 • 5611 JS Eindhoven • Tel. 040 - 2 441 882 • www.eppo.nl

goedeboekendrukker

LAGE EN HOGE OPLAGE • MAXIMALE KWALITEIT • LAGE PRIJS

Kookboeken - Kinderboeken
Fotoalbums - Leesboeken
Kunstboeken - Lesboeken

Puzzelboeken - Schoolboeken
Managementboeken
Stripboeken - Magazines

www.goedeboekendrukker.nl

GALLERY
REMBRANDT

KLEINE BERG 42
5611 JV EINDHOVEN
040 244 92 58
WWW.GALLERYREMBRANDT.COM

THE PRINCE
BAR & RESTAURANT

WIJ KUNNEN NIET WACHTEN
OM U TE ONTVANGEN!

WILHELMINAPLEIN 9 | EINDHOVEN | 040-2366955

ADVERTEREN
IN HET BERGEN
BULLETIN...

DOEN!

Contact Lucas Nuchelmans: nuchel_01@hotmail.com

De verkoop
van uw huis
in De Bergen:
**Patrick Deckers
Makelaars**

telefoon: 06 83 94 12 61
www.deckersmakelaars.nl • patrick@deckersmakelaars.nl

PDM DECKERS
MAKELAARS
& TAXATEURS
thuis in De Bergen

"Er is tussen pakweg 1975 en nu veel gebeurd in deze wijk. Ten goede, want De Bergen is er absoluut op vooruit gegaan.

Rogier Bruijning over 'zijn' Bergen

BERGEN

NIEUWSBULLETIN VOOR BEWONERS, BEDRIJVEN EN INSTELLINGEN IN DE BERGEN

BULLETIN

Laatste Rock & Roll- en Bluesweekend Wilhelminaplein

Zoals het er nu uitziet is het huwelijk tussen de Rock en Roll Meeting en de Blueszondag voorbij. Veertien jaar lang regeerden R & R en Blues in juli een weekend lang op het Wilhelminaplein. Maar wel of niet voor de laatste keer samen, ook dit jaar was het weer swingen en genieten op het gezelligste plein van Eindhoven.

Op zaterdag was het plein het decor van een uitbundig en druk bezocht Rock 'n Rollfeest. Behalve van de aanstekelijke muziek konden de bezoekers ook genieten van een bescheiden markt met allerlei dingen die bij de lifestyle van een Rocker passen. En er waren natuurlijk ook de prachtige Amerikaanse sleeën die menigeen deden wegdromen naar de goede, gouden tijd in de jaren vijftig en zestig. Kortom genoeg ingrediënten om er met zijn allen onder het genot van een biertje en patatje een feest van te maken.

De uitbundigheid in allerlei soorten en maten van zaterdag was een dag later een stuk minder. Vooral omdat bluesliefhebbers nu eenmaal een stuk rustiger en ingetogener zijn dan Rockers en ook de totaal andere muziek. Toch wisten de aanwezigen er ook op zondag een prima feestje van te maken.

Maar terug naar het einde van dit 'muziekhuwelijk'. De achtergronden van de scheiding blijven binnenshuis maar organisator José Verspaget van de Rock en Roll Meeting lichtte toch een stukje van de sluier op. "Zoals het er nu uitziet, gaan we volgend jaar door op en rond de Wim van Doornekiosk naast het Parktheater. Daar is al over gesproken en alle betrokkenen zijn heel enthousiast. Als we het organisatorisch rond krijgen, wordt het volgend jaar en daarna de nieuwe locatie voor de Rock en Roll Meeting."

Wat de toekomst voor het traditionele juli muziekweekend op het Wilhelminaplein, onbevestigde geruchten reppen over plannen om zich meer te richten op een jongere doelgroep. Daarover later meer.

Meer dan één miljoen

De absurde huizenprijzen gaan ook niet aan De Bergen voorbij. Deze zomer zijn twee woningen in de wijk verkocht voor elk ruim één miljoen euro. De waarde van een bescheiden appartement met twee niet te grote slaapkamers loopt al tegen de 3 ton aan. Een appartement dat enkele tientallen jaren geleden voor iets meer dan 100.000 gulden verkocht is.

Bewoners welkom bij installatie nieuwe burgemeester

Bij de installatie van Eindhoven's nieuwe burgemeester Jeroen Dijsselbloem op 13 september zijn ook bewoners welkom.

Belangstellenden konden zich vóór 5 september aanmelden voor de bijzondere raadsvergadering. Onder de mensen die zich aanmelden werden een aantal plaatsen verloten. De gelukkigen mogen ook naar de receptie om hun nieuwe burgervader persoonlijk te feliciteren. De raadsvergadering begint om 19:30 uur in het Stadhuis.

Hospitaregeling verruimd

Het is voor particulieren in Eindhoven eenvoudiger geworden om een kamer te verhuren. Het hoofddoel van de zogenaamde hospitaregeling is te zorgen voor meer studentenkamers. Vooral internationale studenten vinden door krapte op de woningmarkt moeilijk een kamer. De hoger-onderwijsinstellingen roepen Eindhovenaren op om gebruik te maken van de verruimde 'hospitaregeling' en een kamer te verhuren.

Door de aanpassing kunnen woningeigenaren en huurders van woningcorporaties zonder vergunning een kamer verhuren in alle delen van de stad. Voorheen gold ook de beperking dat alleen alleenwonenden extra kamers mocht verhuren aan maximaal 1 inwonende. Sinds 10 augustus mag ook een gezin of een stel één of meer kamers verhuren aan maximaal 1 volwassene met maximaal 2 kinderen. Wel geldt de voorwaarde dat de bewoners al minimaal 1 jaar in de woning moeten wonen.